

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 17. veljače 2008.

U nadi preobraeni

Draga braćo i sestre!

Jučer su ovdje Apostolskoj palači završene duhovne vjebe za kojih su se, kao i svake godine, papa i njegovu suradnici iz rimske kurije imali prilike sjediniti u molitvi i meditaciji. Zahvaljujem svima koji su nas u duhu pratili: neka Gospodin nagradi njihovu velikodušnost. Danas, o drugoj korizmenoj nedjelji, slijedeći pokornički hod, nakon što je prošle nedjelje pred nas stavila evanđelje o Isusovoj kušnji u pustinji, liturgija nas poziva na razmišljanje o izvanrednom događaju preobraenja na brdu. Pogleda li ih se zajedno, oba ova odlomka unaprijed navješćuju vazmeno otajstvo: Isusova borba protiv napasnika nagoviješta veliku konačnu bitku u mucu, dok svjetlo njegova preobraena tijela navješćuje slavu uskrsnuća. S jedne strane vidimo Isusa kao potpuna čovjeka koji s nama dijeli čak i kušnju; s druge strane promatramo Sina Bojega koji poboanstvenjuje naše čovječstvo. Na taj bismo način mogli reći da se ove dvije nedjelje predstavljaju kao stupovi na kojima počiva cijelo zdanje korizme sve do Uskrsa, pa čak i cijelo ustrojstvo kršćanskoga ivota koji se u biti sastoji od vazmenog dinamizma: od smrti do ivota.

Gora - Tabor poput Sinaja - mjesto je Boje blazine. To je povišeno mjesto u odnosu na svakodnevni ivot, gdje se moe udisati čisti zrak stvaranja. To je mjesto molitve, gdje se moe doći u blizinu Gospodinovu, poput Mojsija i Ilije, koji se pojavljuju uz preobraenoga Isusa i s njime razgovaraju o "Izlasku" koji ga očekuje u Jeruzalemu, to jest o vazmenom otajstvu. Preobraenje je molitveni događaj: moleći, Isus uranja u Boga, s njime se usko zdruuje, prianja svojom ljudskom voljom uz Očevu volju ljubavi, te ga tako svjetlo obuzme, na vidljivi način iskazujući istinu o njegovu biću: on je Bog, Svjetlo o Svjetla. I Isusove haljine postaju bijele i sjajne. To podsjeća na krštenje, na bijelu haljinu što je odijevaju novokrštenici. Tko se u krstu nanovo rodi odjeven je svjetlom, čime se naviješta nebeski ivot što ga Otkrivenje prikazuje simbolom bijelih haljina (usp.

Otk 7,9.13). U tome je središnja poruka: prebraenje je nagovještaj uskrsnuća, no ono pretpostavlja smrt. Isus apostolima objavljuje svoju slavu, kako bi imali snage suočiti se sa sablazni kria i kako bi shvatili da kroz mnoge nevolje valja proći da bi se stiglo do Kraljevstva Bojega. Očev glas, koji odozgo odjekuje, proglašava Isusa ljubljenim Sinom kao i u krštenju na Jordanu, te dodaje: "Slušajte ga" (*Mt 17,5*). Da bi se ušlo u ivot vječni valja slušati Isusa, slijediti njegov put kria, noseći poput njegu u srcu nadu uskrsnuća. "Spe salvi", nadom spašeni. Danas moemo reći: "U nadi preobraeni."

Obraćajući se sada u molitvi Mariji, prepoznajmo u njoj ljudsko stvorenje iznutra preobraeno milošću Kristovom, te se povjerimo njezinome vodstvu da bismo s vjerom i velikodušnošću prošli korizmeno putovanje.